

OPNIEUW
UITGEGEVEN OP
2 JULI 2011
BIJ HET 125-JARIG
BESTAAN VAN
ROEIVEREENIGING
NAUTILUS

1886

1911

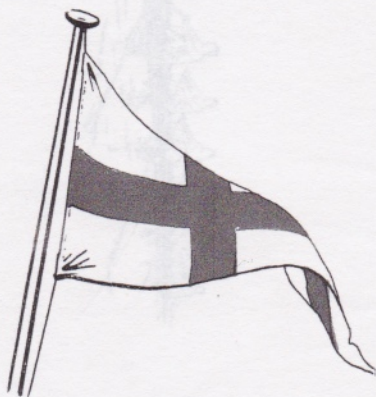

TEEKENING VAN DEN HEER J. H. VAN MASTENBROEK ONS TER GELEGENHEID VAN ONS JUBILEUM TER
REPRODUCTIE AFGESTAAN

ROEIVEREENIGING
„NAUTILUS”
ROTTERDAM

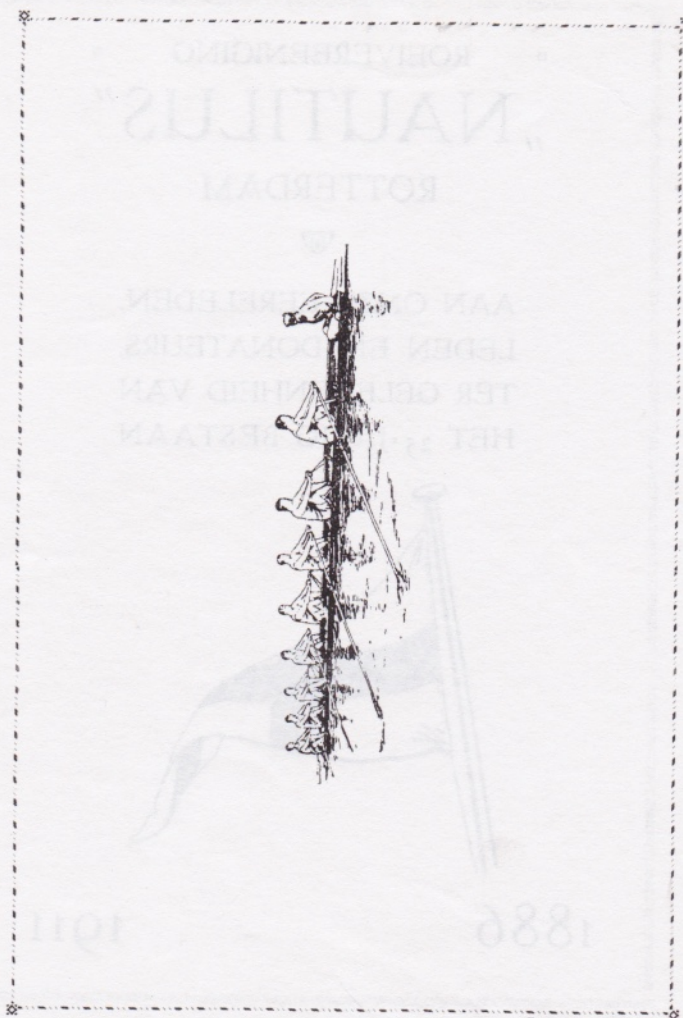

AAN ONZE EERELEDEN,
LEDEN EN DONATEURS,
TER GELEGENHEID VAN
HET 25-JARIG BESTAAN

1886

1911

ROEIVEREENIGING »NAUTILUS«

OPGERICHT 1 JANUARI 1886

BESTUURDEREN:

J. v. D. ENDE LZN., *Voorzitter*

C. DAVIDS, *Secretaris*

C. J. DEN HELD, *Penningmeester*

H. A. DE BIJ JR., *Commissaris van het
Materieel*

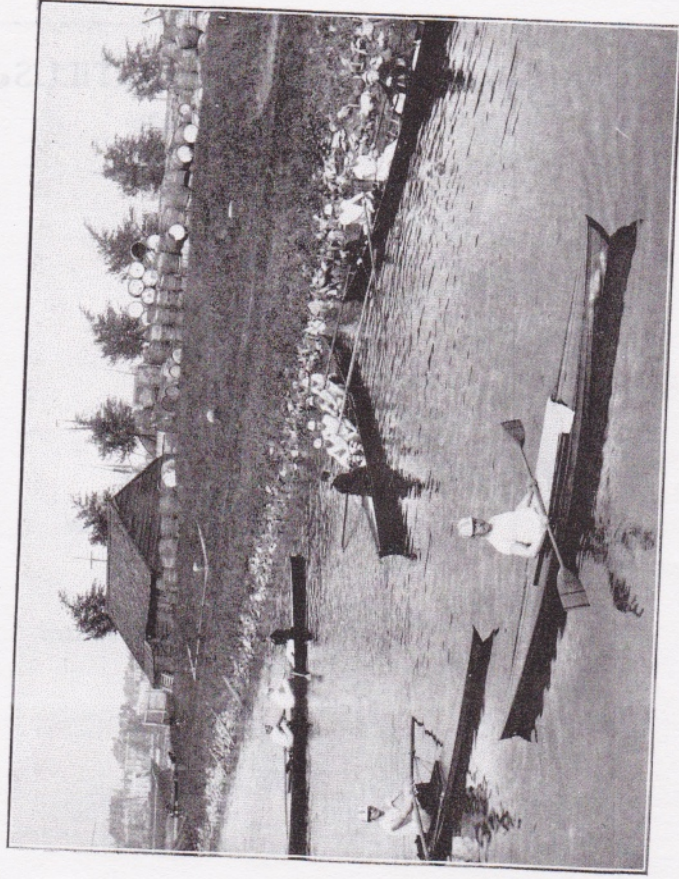
J. B. JONGENEEL, } *Commissarissen*
J. W. S. DE GROOT, }

CLUBGEBOUW: NIEUWEHAVEN Z.Z.

SECRETARIAAT: CLAES DE VRIEELAAN 14a

FOTO UIT
»NAUTILUS«
EERSTE
LEVENSIJAREN

ONZE EERSTE 25 JAREN

Hoewel de geboorte van de Roeiveeniging „Nautilus” niet bepaald „wrapped up in a mystery” is, is het toch moeilijk met eenige zekerheid den juisten datum van hare oprichting te bepalen en de omstandigheden te vermelden, die direct geleid hebben tot het leggen van de eerste grondslagen onzer Vereeniging. Ook kan niet met de gewenschte betrouwbaarheid vermeld worden, welke Heeren den eersten stoot tot het ontstaan van „Nautilus” gegeven hebben. In het archief onzer Vereeniging is helaas niets te vinden, dat ook maar het minste licht op deze heugelijke gebeurtenis werpt. Wij stellen er daarom prijs op hier uitdrukkelijk te verklaren, dat wanneer wij dienaangaande niet den juisten loop der dingen boekstaafden of nalieten eenige Heeren te vermelden, die zich in de eerste dagen van het bestaan onzer Vereeniging te haren opzichte verdienstelijk hebben gemaakt, zulks geheel onbewust geschiedde en ons niet aangenamer zal zijn, dan te dien opzichte de noodige op- of aanmerkingen te mogen ontvangen, teneinde personen en toestanden in het ware licht te kunnen plaatsen.

Het verheugt ons echter, U nog eenige oprichters te kunnen aanwijzen en wel de Heeren J. PELT, W. G. SIMONIS, F. C. KETLER en A. EMMERIE.

Na ingewonnen informaties en voor zoover deze Heeren zich zoo goed mogelijk konden herinneren,

durven wij aannemen, dat de oprichting der roeivereniging „Nautilus” zich heeft toegedragen, zooals wij dit hier zullen boekstaven.

Onder den schoonen naam van „Amicitia” hadden de Heeren J. PELT, W. G. SIMONIS, MIDDELBEEK en VAN DER DUSSEN een kaartclubje. Dat er op de bijeenkomsten niet uitsluitend over sans atout, nullo, doch ook over andere zaken geboomd werd, zal niemand verwonderen, te meer, waar de heeren ook de edele roeisport beoefenden. Wij kunnen aannemen, dat juist het beoefenen van deze sport meer en meer tot besprekingen op deze kaartavonden aanleiding gaf.

Hun roeien geschiedde niet vanuit een degelijk bootenhuis in eigen vaartuigen. Wel was onze schoone rivier de Maas het terrein, waarop men uit spelevaren toog.

Bij het park, ter hoogte van de aanlegplaats van het bootje op Charlois, had in een kleinen inham een zekere Bijleveld, scheepmaker van beroep, een vloot van bootjes gestationeerd, welke hij verhuurde. Eenige daarvan konden op den weidschen naam van giek aanspraak maken en het was de lust van genoemde Heeren, bij mooi weer daarin te roeien. Doch niet altijd waren deze booten ongebruikt, en weldra besloot men, om verdere teleurstellingen te voorkomen, een daarvan voor een bepaalden tijd te „charteren”. Daarvoor genoten zij nog het privilege, zich achter een gordijn in een loods van genoemden bootenbouwer te mogen verkleeden.

Een ander clubje jongelui, vermoedelijk bestaande uit de Heeren LEENHOF, KLEIJKAMP en EMMERIE, had dit voorbeeld gevolgd en het kon dus niet uit-

blijven of beide ploegen kwamen dikwijls met elkaar in aanraking en trokken menig baantje tegen elkaar. Dat dit feit niet onbesproken bleef op de kaartavonden ligt voor de hand. En waar het vereenigingsleven bij de eerste vijf Heeren reeds in 't lichaam zat, was spoedig het besluit gevormd; te trachten zich met de tweede ploeg te vereenigen.

Deze samensmelting had plaats in Januari 1886, waarop aan de jonggeboren vereeniging de naam van „Nautilus” werd gegeven.

Voorloopig bleef de zetel der vereeniging nog naast het zwembad bij het park en was het „clubgebouw” nog slechts het door een gordijn afgescheiden gedeelte van de loods van den bootenmaker Bijleveld. Het ledental nam echter steeds toe en achter de schermen kon men niet meer blijven werken, zoodat reeds in 1887 naar een andere en betere gelegenheid omgezien werd. Ook was het al lang de hartewensch van Bestuur en leden, over eigen materiaal te kunnen beschikken.

Na eenig zoeken meende men een goede verkleed-gelegenheid gevonden te hebben in een loods op de werf van de Heeren Deichmann & Ritchie, Sportbootenbouwers, welke werf gelegen was op den Punt, het tegenwoordige Wilhelminahoofd.

Het Bestuur mocht er in slagen, de onderhandelingen met genoemde firma tot het gewenschte resultaat te brengen, ja zelfs was de Heer Deichmann geneigd een boot voor de vereeniging te bouwen tegen jaarlijksche afbetaling.

Als huur voor het gebruik van loods en vlot tot uitzetten van booten betaalde „Nautilus” f 100.— in 't jaar met de conditie, dat indien het ledental de

35 zou overschrijden, voor elk lid hierboven f 1.— betaald moest worden.

Het was toen ter tijd de eigenaardige gewoonte om de contributie ad f 10.— aan het begin van het jaar op een Algemeene Vergadering te storten. Een gevaarlijke bepaling. Wie dus een jaar voor niets wilde roeien, kwam eenvoudig niet op de vergadering. Wij lezen dan ook in de notulen uit die dagen, dat de toenmalige President, de Heer PELT, weleens voor zoo'n met voorbedachten rade weggebleven lid in de bres sprong.

Over het algemeen waren de financiën der Vereeniging alles behalve rooskleurig en moesten de leden buiten hun contributie jaarlijks nog aardig bijpassen om de Vereeniging boven water te houden.

Om hieraan een einde te maken en de oprichtingskosten ook door leden van latere jaren gedeeltelijk te doen dragen, besloot het Bestuur in 1890 eene leening van f 2000.— aan te gaan met jaarlijksche uitloting van f 50.—. Het mocht het genoeg smaken deze leening volteekend te krijgen, hoewel de vereeniging niet meer dan 18 leden en eenige donateurs telde. De vloot der Vereeniging bedroeg toen drie booten en die der leden twee. Onderhandelingen met de Heeren Deichmann & Ritchie hadden tot gevolg het laten bouwen van de dubbele Wherry „Emma”.

Zelfs kreeg het Bestuur het luxueuse idee een loodsbaas aan te stellen in den persoon van den nachtwacht der sleepheiling.

De animo onder de leden nam toe en had in 1892 zulk een omvang genomen, dat men besloot een onderlingen wedstrijd te houden in de Konings-

haven en wel in de tweeriemsgiek Lotos, waarin op tijd geroeid moest worden. De daarmede in verband staande feestelijke uitreiking der medailles had plaats op Zondag 21 Juli 1892.

De toestand in de loods van de Heeren Deichmann & Ritchie werd ook weder onhoudbaar, zoodat de Bestuursleden in 1893 zich in 't belang der Vereeniging genoodzaakt zagen, het contract met deze Heeren niet te verlengen. Tegelijkertijd werd naar eene andere gelegenheid tot huisvesting omgezien.

Met ijver kwet het Bestuur zich van deze moeilijke taak. Bijna dagelijks kwam men bijeen ter bespreking van den benarden toestand. Eindelijk doet het Bestuur een stap in de goede richting door met den Heer Klein te Kralingen in onderhandeling te treden aangaande het verhuren van een gedeelte gronds aan de Maaslaan. Ook krijgt het Bestuur deskundigen steun van den Heer J. PELT, Oud-President en Architect.

Op een Bestuursvergadering van 25 Februari 1893 ten huize van den Heer K. DE VLETTTER, werden met den Heer J. PELT onderhandelingen aangeknoopt tot het zetten van een gebouw.

Van dit grootsche plan mocht echter niets komen. Den 23sten Maart 1893 toch kwamen wij in onderhandeling met den Heer Heemstede Obelt te Amsterdam over een drijvend bootenhuis, toebehoord hebbende aan de roeivereeniging „Fortuna” te Amsterdam.

Ter keuring van genoemd bootenhuis werd een Commissie gevormd, bestaande uit de Heeren: J. v. d. ENDE, K. DE VLETTTER en G. DOMHOFF, als zakelijk adviseur, en deze toog naar Amsterdam.

FOTO GENOMEN TER GELEGENHEID VAN HET TIENJARIG BESTAAN

De indruk van het gebouw was een gunstige en na loven en bieden werden wij ten laatste voor f 395.— eigenaar.

Drie dagen later werd het bootenhuis naar Rotterdam gesleept en aan den wal in het Boerengat gestationeerd, alwaar op Zondag 7 Mei 1893 de feestelijke opening plaats had, nadat het vooraf grondig van binnen en van buiten opgeknapt was. Als loodsbaas werd geengageerd door den Heer Pijl Jr.

In 1896 mochten wij het 10-jarig bestaan herdenken; met het oog op de toenmalige bescheiden kasmiddelen kon dit heugelijk feit slechts in intiem kring herdacht worden.

Gaandeweg werd door de ijverige bemoeiingen van het Bestuur het materieel uitgebreid en ontwikkelt de Vereeniging zich tot een van de belangrijkste toerroeivereenigingen hier te lande. Tochten als het eiland rond, naar Schipluiden, Gouda en meerdaagsche tochten zooals Arnhem—Rotterdam waren geen zeldzaamheden meer, terwijl de feestcommissie alle succes had met door haar georganiseerde pic-nics en stoomboottochten.

Eenige voor den verderen groei der Vereeniging belangrijke gebeurtenissen in 1897 nopen ons wat langer over dit seizoen uit te weiden. In dat jaar toch begeeft de Vereeniging zich op een voor haar geheel nieuw gebied van roeien.

Zonder evenwel daardoor in den loop der jaren haar oude terrein van toerroeien ook in 't minst den rug toegekeerd te hebben, doch steeds met onverflauwde animo deze tak van roeisport te zijn blijven beoefenen, gaat de Vereeniging, dank zij het krachtige initiatief van den Heer H. A. DE BIJ Jr. over tot het deelnemen aan open wedstrijden. Hiertoe moest

men evenwel lid zijn van de Verbonden Nederlandsche Roeiveereenigingen, bij welke combinatie wij ons dan ook in 1897 aansloten en aldus meer en meer naar buiten optraden en blijk gaven in de roeisport meer belang te stellen. Een vereeniging, die wat is of worden wil, moet op haar gebied aan de algemeene beweging in den lande deelnemen en daarom achten wij een woord van hulde hier niet misplaatst aan hem, die den eersten daadwerkelijken stoot heeft gegeven tot het uit haar isolement treden onzer Vereeniging, tot de beoefening van die eele en kunstige wijze van roeien, het raceroeien.

De datum van het toetreden als lid onzer Vereeniging van den Heer H. A. DE BIJ Jr., zou gerust met gulden letters in de annalen geboekstaafd mogen worden. Zijne ongeveinsde bescheidenheid verbiedt ons hier openlijk zijn verdiensten stuk voor stuk op te sommen, doch ons stilzwijgen in deze zou niet in 't belang der Vereeniging zijn.

„Nautilus” is geen kind van rijke ouders geweest, ook droeg geen schatrijke peet haar ten doop, zoodat zij reeds van kindsbeen af van den harten strijd om het bestaan doordrongen werd. Hoe de in de eerste jaren sedert de oprichting en in verdere moeilijke dagen aan het bewind zijnde Heeren hebben moeten schipperen en zich menige opoffering hebben getroost, leeren ons de notulen en mogen ook zij ten volle aanspraak maken op onze hoogachting en waardeering.

Zeker zijn er meer geweest, die zich niet minder verdienstelijk hebben gemaakt tegenover onze Vereeniging. Bij de enkele herinnering aan hen, komen zij ons voor den geest, schitterende in den glans hunner sympathieke daden, geheiligd door de waar-

achtige vereering al'er leden. Doch onloochenbaar is toch het feit dat, wanneer bij zusterverenigingen van „Nautilus” sprake was, de naam van DE BIJ zich op den voorgrond drong; „Nautilus” en DE BIJ zijn identiek.

Ter completeering der lijst roepen wij U de namen te binnen van de Heeren J. v. d. ENDE, L. H. HULSKAMP en H. VAN DER KLOOT MEIJBURG.

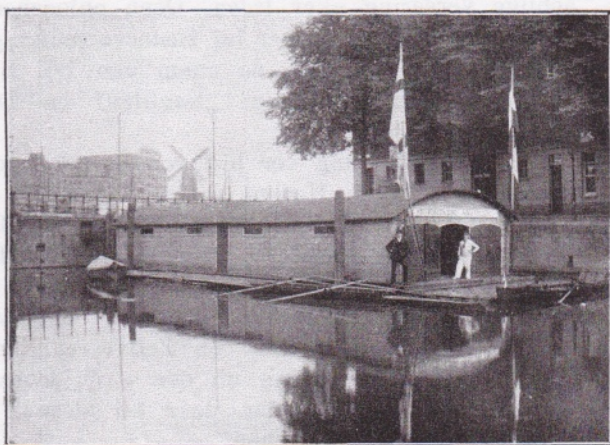
In 1897 dan neemt de Heer H. A. DE BIJ Jr. deel aan een open wedstrijd en wel op 18 en 19 Juni als Junior en Senior Sciffeur in den wedstrijd der Koninklijke Ned. Roei- en Zeilvereeniging.

Dat hij zonder succes uit den strijd moest treden kan niemand verwonderen, daar hij zichzelf zonder eenige leiding geoefend had.

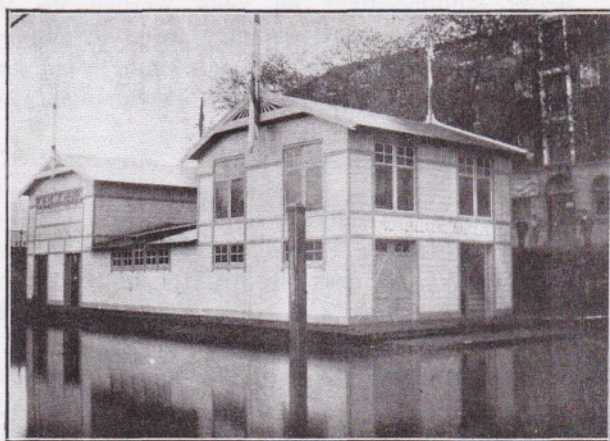
De plannen der leden voor roeitochten werden steeds stoutmoediger en zelfs werden de Maas en andere rivieren voor sommige leden te eng en lezen wij dan ook in de notulen dat eenige goed geslaagde tochten van Rotterdam naar Scheveningen over zee volbracht werden.

Behalve den Heer DE BIJ, die na 1897 steeds ieder jaar was blijven uitkomen, nam in 1899 nog een ploeg onzer Vereeniging aan den door den Deutschen Turn- und Ruder Verein uitgeschreven lokalen wedstrijd deel in de van de R. V. „de Maas” voor die gelegenheid gelcende zesriemsgiek „Odines”. Evenwel eveneens zonder succes.

Het zich plaatsen in de rij der zusterverenigingen heeft „Nautilus” een ruimer blik doen verkrijgen en met minachtend gezicht wordt thans de eens zoo feestelijk ingewijde woning aangekeken. De tegenwoordige loods bevalt niet meer en het Bestuur

OUDE LOODS

NIEUW GEBOUW

waagt het plannen te beramen voor een ruimer bootenhuis.

„Nereus” biedt ons haar schuitenhuis te koop aan voor f 1000.—. Met de Heeren Kloot en Gort worden echter onderhandelingen aangeknoopt voor het bouwen van een nieuwe loods en uit het ontwerp blijkt, dat daarmede f 10.000.— gemoeid zullen zijn.

Men staat echter nog voor een tekort van het jaar 1897, dat allereerst uit den weg geruimd moet worden en zijn vereffening vindt door een hoofdelijken omslag en verhooging der contributie tot f 12.—. Om financieele redenen moest de verwezenlijking dezer plannen nog eenige jaren uitgesteld worden.

Uit het vorenstaande blijkt, dat onze Vereeniging zich steeds in toenemenden bloei mocht verheugen. Niet te verwonderen was het dan ook, dat door dien grooten bloei de behoefte aan een ruimer bootenhuis zich op zeer dringende wijze deed gevoelen.

Onze toenmalige Secretaris de Heer HERM. VAN DER KLOOT MEIJBURG, volgens wiens plannen den 27sten April 1901 het nu nog in gebruik zijnde bootenhuis werd aanbesteed, gaf hieromtrent eene beschrijving in het laatste, door hem uitgebrachte jaarverslag, en willen wij dit hier woordelijk aanhalen.

„Velen Uwer zullen zich de situatie herinneren: „die stijl trap met smalle loopplank, leidende naar „een klein deurtje, dat toegang gaf tot het inwendige „van ons heiligdom. In een der hoeken van de lage, „half donkere loodsruimte was een kleedkamertje ge- „timmerd, schamel verlicht door een klein tralie- „venster, dat door dikke spinnen bij voorkeur tot „jachtterrein werd verkozen. Kleerenkastjes in de „rondte, eerst ter volle manshoogte, later, met de

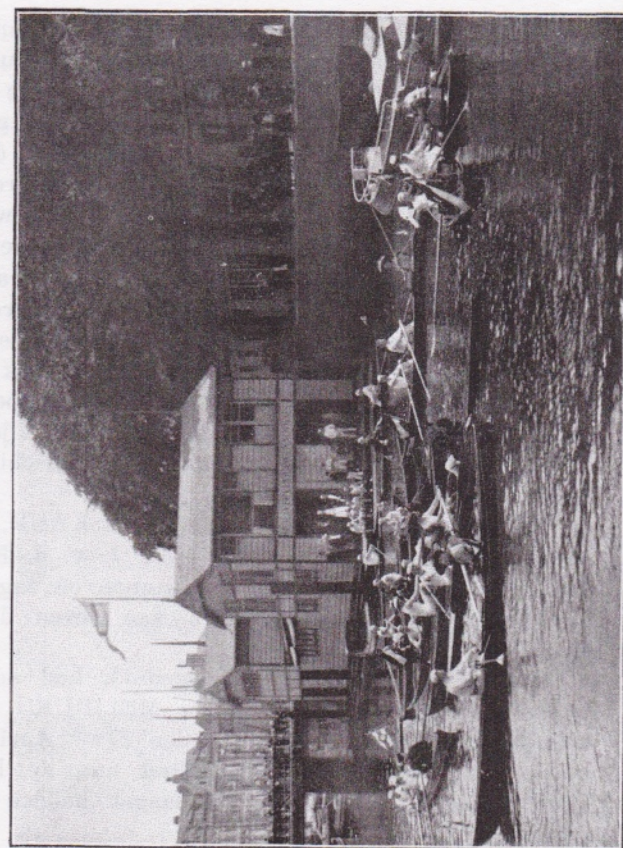
„toename van het ledental, in tweeën verdeeld. In „het midden een bank, die nu nog in onze kleedkamer „hare diensten bewijst, een relex dus, die wel in „eere mag gehouden worden. Een waschgelegenheid „moest men zich in den waren zin van het woord „zelf scheppen; met een emmertje water uit de „Nieuwehaven stelde men zich reeds tevreden, en „toen een der leden op het denkbeeld kwam een douche „in te richten door middel van een emmer met een „geperforeerden bodem, op te hangen aan een touw, „meende men een ideaal toestand te hebben bereikt. „Alleen de voortdurende vochtigheid van den vloer „(want het water moest zijn eigen weg zoeken), was „een ongerief. Ja, wat waren we toen toch bescheiden „in onze eischen, doch tevens, hoe trotsch waren „wij op onze loods, hoe hoog voelden wij ons als „Nautilianen. „Nautilus” vormde toen als het ware „het middelpunt van ons bestaan, de loods was de „algemeene verzamelplaats, het centrum van een ware „hartelijke vriendschap. Ook al liet het weer het „roeien niet toe (en dan moest het al zeer erg zijn), „men trof er op de avonduren en op de Zondagen „altijd een groot deel zijner medeleden aan, die zich „dan zoo goed en kwaad als het ging een zitplaats „hadden verschaft achter de breede loodsopening en „den tijd korten met aangename kout of wel zich op „een meer bewegelijke manier bezig hielden. Doch „allengs kwam in dezen aartsvaderlijken toestand „verandering. Met het ledental nam ook het aantal „booten steeds toe en daaruit ontstonden andere „behoefden. Wel trachtte men zich nog eenigen tijd „te behelpen door het timmeren van konijnenhokachtige „kastjes en het plaatsen van een vernuftige draai-

„stelling voor booten in het midden van de loodsruimte,
„doch de toestand werd langzamerhand onhoudbaar.
„Te meer, omdat het draagvermogen van de loods
„niet op zoo'n groote toename van belasting was
„berekend, zoodat het niet zelden voorkwam, dat bij
„druk bezoek het water in de kleedkamer doordrong,
„terwijl het een ware heksentoer was om des winters
„onze bezittingen drijvende te houden. Met vereende
„krachten moesten dan onze Bestuursleden trachten,
„door het onder de loods brengen van ledige petroleum-
„vaatjes, het gevaar voor zinken af te wenden. De
„bouw van een nieuwe loods was dan ook aller
„wensch. Meer en meer deed de dringende behoefte
„hieraan zich gevoelen, doch de financieele zijde van
„van het vraagstuk bleef langen tijd een schijnbaar
„onoverkomelijke hinderpaal”.

Onze veteraan de Heer L. H. HULSKAMP, hierin
krachtdadig gesteund door den Heer J. v. d. ENDE,
wist deze moeielijkheden te overwinnen en zag kans
een obligatieleening te plaatsen van zeven duizend
gulden.

Zooals hierboven reeds aangeduid, had de aan-
besteding van de door den Heer MEIJBURG geheel
belangeloos ontworpen plannen den 27sten April 1901
plaats, en werd de bouw gegund aan de Heeren
Christiaanse & Zoon, die het laagst hadden inge-
schreven.

In een door ons te Schiedam gehuurd haventje
werd met den bouw begonnen en toen het bootenhuis
in romp gereed was, werd het naar Rotterdam ge-
sleept, en na verdere afwerking den 28sten October
1901 met het noodige ceremonieel in gebruik genomen.
Wegens gebrek aan de noodige contanten kon de

EEN GEDEELTE
DER VLOOT IN
1911

inwendige betimmering van het Sociteitslokaal niet direct voltooid worden en was het alweer aan de ijverige bemoeiingen van Bestuursleden te danken, dat hierin door het plaatsen van een rentelooze leening ad duizend gulden kon worden voorzien. Bovendien liet een der leden voor zijn rekening de gasleiding aanleggen.

Met het betrekken van onze nieuwe woning kwam onze Vereeniging tot grooten bloei, het ledental nam meer en meer toe, terwijl op racegebied zeer belangrijke overwinningen werden behaald door de Heeren DE BIJ en LOOS.

Laatstgenoemden Heer mochten wij ondanks zijn vertrek naar het buitenland als lid behouden, en hij geeft nog steeds, zelfs ook op financieel gebied, van zijn belangstelling in „Nautilus” blijk.

In 1903 kwamen wij in het nummer „Vierriems Juniores” en „Seniores” te Amsterdam uit. Mocht het ons in het nummer „Juniores” niet gelukken de zege te behalen, als „Seniores” waren onze mannetjes als nummer een over de eindstreep. Hulde aan de kranige ploeg, bestaande uit de Heeren OVEREIJNDER, DE BIJ en VERDUIN, met FLIP KLENE als Stuurman.

Tengevolge van een geschil met onze concurrenten de Studentenploegen „Triton” en „Nereus” werd de behaalde prijs geweigerd.

Menigeen zou door dezen tegenslag ontmoedigd geworden zijn; voor vriend DE BIJ was het echter een aansporing om met nog grooter ijver en met ijzeren wil te blijven oefenen.

Onder leiding van den bij velen Uwer als Instructeur bekenden Nautiliaan „MAARTEN KOOMEN” traint hij zich terdege en komt in 1906 ter gelegenheid van

de Jubileumwedstrijden van de „Koninklijke” en de „Amstel” te Amsterdam, in het nummer Sciff tegen „Laga” uit.

In beide nummers had hij het genoeg als overwinnaar uit het strijdperk te treden. Een welverdiend succes, zoowel voor roeier als trainer.

Met de opsomming der verschillende races, waaraan door ons werd deelgenomen, zijn onze onderlinge wedstrijden op den achtergrond geraakt. Waar wij hierin toch een machtige factor zien om de leden tot deelname in open wedstrijden aan te moedigen, is het ons aangenaam hier te kunnen vermelden, dat door onze leden nog steeds elk jaar in groote getale en met geestdrift aan dezen onderlingen strijd wordt deelgenomen.

Zoo voortlevende in voor- en tegenspoed komen wij nu aan ons 20-jarig bestaan in 1906, dat met opgewektheid gevierd werd en bij welke heugelijke gebeurtenis wij even willen stilstaan.

Zag het er in den beginne treurig uit met deze feestviering, daar de vereenigingskas geen buitengewone uitgaven gedoogde, enkele leden wisten uitkomst. Eene feestcommissie werd benoemd en met toewijding aan de samenstelling van een feestprogramma begonnen. Van 30 Juni tot 8 Juli is er gefeest: concerten, bals, boottochten, kortom fuiven van den meest uiteenlopenden aard brachten avond aan avond vele Nautilianen bijeen.

Hulde aan allen, die hetzij op financieel, hetzij op ander gebied tot deze welgeslaagde feesten hebben medegewerkt, in het bijzonder aan de toenmalige Feestcommissie.

Het spreekt vanzelf, dat met de toename van ons ledental, de uitbreiding der vloot niet vergeten werd.

Met de juiste data van de ingebruikname der vaartuigen willen wij U hier niet vermoeien, laten wij er mede volstaan te vermelden, dat successievelijk verschillende typen booten door ons besteld en in de vaart kwamen.

Op het oogenblik zijn nog in gebruik en voor de leden disponibel:

2 vierriemsgieken,

2 tweeriemsgieken,

1 dubbele wherry,

terwijl wij met onze a.s. feesten een achtriemsgiek hopen in te wijden.

Verder hebben wij nog door de mildheid van twee onzer leden de beschikking over:

1 tweeriemsracegiek (geschenk DE BIJ),

1 Indische Cano (geschenk BAGCHUS).

Velen onzer beschikken tevens over een eigen boot (het meest geliefkoosde type is „single wherry”) zoodat behalve het hierboven opgesomde vereenigingsmaterieel nog ruim 25 vaartuigen in ons bootenhuis geborgen zijn, waaronder voorts drie sciffs en 2 double sculls.

De schitterendste jaren voor onze Vereeniging zijn wel 1909 en 1910. In eerstgenoemd jaar bereikte de toename van het ledental een ongekende hoogte; acht en twintig nieuwe leden traden tot onze Vereeniging toe, waardoor het ledental voor de eerste maal de honderd overschreed en tengevolge waarvan het aantal ondernomen tochten 50 % grooter was in vergelijking met 1908. Ter gelegenheid van het geboortefeest van H. K. H. Prinses Juliana werd een

schitterend geslaagde tocht in versierde wherries door de havens gehouden, die een ontzachelijke menschen-massa trok en in niet geringe mate het aanzien onzer Vereeniging verhoogde.

Op racegebied deden wij ons weer terdege gelden en laten wij hierover gaarne nog eens het woord aan den Heer MEIJBURG.

„Deden zich in 1909 reeds teekenen voor, die het „vermoeden wekten, dat de lust tot race-roeien in onze Vereeniging weer begon te ontwaken, dit jaar „is inderdaad gebleken, dat de oude geestdrift, hoewel „eenigzins ingedoezeld, niet was uitgebluscht. De „Heer DE BIJ nam met zijn bekende bereidwilligheid „op zich, te trachten een ploeg samen te stellen; „dit mocht hem weldra gelukken, dank zij den steun „van de Heeren VAN HEELSBERGEN en J. B. „JONGENEEL, die zich bereid verklaarden een „„junge twee” te vormen.

„Na dit voorloopig succes bleven echter nog andere „moeielijkheden, vooral van financieelen aard, op te „lossen, doch ook hierin wist de Heer DE BIJ voor „een groot deel te voorzien, door zijn race-twee der „Vereeniging ten geschenke aan te bieden.

„Het behoeft geen betoog, dat dit schitterend „aanbod door het Bestuur met dankbaarheid is aan- „vaard.

„Onder leiding van den Heer DE BIJ vinger „genoemde Heeren hunne dagelijksche oefeningen aan.

„Jammer, dubbel jammer, dat al deze inspanning „niet met het gewenschte resultaat is bekroond. Of- „schoon de ploeg geprezen werd om haar kranig en „stijlvol roeien, mocht het haar niet gelukken lauweren „te oogsten.

„Mocht het onze „jonge twee” niet gelukken „Nautilus” kleuren ter overwinning te voeren, onze „vier” behaalde in den Maaswedstrijd een schitterend „succes. Met een enormen voorsprong behaalde onze „ploeg, die bestond uit de Heeren J. KRUIJNE, W. „BEKKER, H. A. DE BIJ Jr. en J. G. C. VAN „HEELSBERGEN met JAAP VOOGT als Stuurman, „een welverdiende overwinning.

„Groot was de blijdschap van de Nautilianen, die „op een stoombootje den wedstrijd hadden gevolgd, „en luide klonken hun juichkreten over het water „ter eere van onze kranige roeiers.”

Na afloop van dezen wedstrijd spoedde men zich enbloe naar ons bootenhuis, waar onze kranige ploeg een welverdiende ovatie werd gebracht.

Te midden der feestvreugde kwam bericht, dat onze roeiers door de Koninklijke Roei- en Zeil- vereeniging „de Maas” tot in ontvangstname van den behaalden prijs, bestaande uit een zilveren wissel- beker, benevens vijf verguld zilveren medailles, ver- wacht werden.

Dit intermezzo was in geen deele van invloed op de feestvreugde, integendeel, eenige uren later vereenigden zich de roeiers met een groot aantal onzer leden aan een diner, dat tot laat in den avond gevolgd werd door een gezellig samenzijn.

Was 1910 dus in alle opzichten voor onze Ver- eeniging gunstig, zeer te betreuren was het, dat tegen het eind des jaars de Secretairs, de Heer HERM. VAN DER KLOOT MEIJBURG zich wegens vertrek naar Den Haag genoopt zag, voor zijn functie te bedanken.

Inderdaad een groot verlies; de meeste leden.

TWEEJAARSPRIJS WEDSTRIJDEN
KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE ROEI- EN
ZEILVEREENIGING.

AMSTERDAM.

17 JUNI 1911.

speciaal de ouderen onder ons, weten wat MEIJBURG voor onze Vereeniging is geweest, en met hoeveel lust en ijver hij steeds de vereenigingszaken heeft behartigd. Ook hem brengen wij hier gaarna nogeens onze hulde.

Op 31 December l.l. werd dus het eerste vijf-entwintig-jarig tijdperk voor onze vereeniging afgesloten.

Met het oog op het winterseizoen besloot het Bestuur, zich den eersten Januari te bepalen tot eene officieuze receptie voor leden en de officieele herdenking uit te stellen tot Juli.

Afgaande op een desbetreffende mededeeling in plaatselijke couranten, kwamen ons echter tot onze aangename verrassing op Nieuwjaarsdag ook verschillende afgevaardigden van Zuster Vereenigingen complimenteren. Gelukkig was ons Societeitslokaal door de vriendelijke attentie van de Heeren JONGENEEL en VAN HEELSBERGEN, prettig in het groen gestoken.

Ons overzicht van de afgelopen 25 jaren besluitende, valt er in de aangevangen nieuwe periode te wijzen op een niet minder krachtig roeileven, dan in de beide laatste jaren. De onderlinge verhouding van de leden laat niets te wenschen, weldra zal onze vloot worden verreikt met een achtriemstoergiek, waarvoor vrijwillige bijdragen tengevolge van magere vereenigingskas, buitengewoon mild zijn toegevoegd, er wordt bij eenigszins gunstig weder veelvuldig gebruik gemaakt van de booten; de sociteitsavonden kenmerken zich door een jovialen toon en last not least, onze sedert kort gevormde raceploeg, bestaande uit de Heeren J. B. JONGENEEL, W. BEKKER, H. A. DE BLIJ Jr., J. G. C. VAN HEELSBERGEN met

PIET JONGENEEL als Stuurman, die dit jaar voor het eerst zou deelnemen aan alle door de Verbonden Nederlandsche Roeiverenigingen uit te schrijven wedstrijden en ondanks haar krachtig mededingen tweemaal werd geslagen, kwam den 17^{den} Juni l.l. in den wedstrijd der „Koninklijke” te Amsterdam, met een glorieuzen tweejaarsprijs, bestaande uit een prachtige bronzen vaas op voetstuk, overwinnend tegen „Nereus” uit.

Het behalen van dezen prijs scheen op onze ploeg begeistereerd te werken en haar onoverwinbaar te maken. Achtereenvolgens zegevierde zij nu nog:

te Gouda, over den Duitschen Turn- und Ruder Verein,

en alhier, bij de verdediging van den in 1910 door ons gewonnen Zilveren Beker, over de Roeiverenigingen „de Maas” en „de Hoop”.

In de plaatselijke couranten werd over onze mannetjes zeer waardeerend geschreven en nemen wij het verslag van de „Nieuwe Rotterdamsche Courant” hier in zijn geheel op:

Roeien.

De Maas..

„Hoe mooi was gisteren onze rivier weer.

„De golven, wild opbruisend door den hevigen „wind, de lucht zwaar bewolkt, waardoor nu en dan „de zon vroolijk kijken kwam, als wilde ze door hare „aanwezigheid het bewijs geven de mooie sport, die „gisteren weer gegeven werd, niet te willen bederven.

„De nationale roeiwedstrijd in Maasgieken, die „gisteren op de Maas voor Rotterdam is gehouden, „en was uitgeschreven door de Kon. Roei- en Zeil-

„vereeniging „de Maas”, is een groot succes geweest. „De belangstelling, zoowel op het terras van het „clubgebouw van „de Maas”, als daarbuiten op de „verschillende kaden, was bijzonder groot. De muziek „van de Weerbaarheid bracht de noodige vroolijkheid.

„Ook Burgemeester Zimmerman gaf blijk van zijn „belangstelling en verscheen ongeveer te drie uur „met zijn echtgenoot op het terrein van de ver- „eeniging, om daarna op de boot van den kamprechter „den wedstrijd te volgen.

„Het water was zeer onstuimig en de wijze, „waarop de ploegen den zwaren arbeid hebben ver- „richt, verdient allen lof.

„De groene ploeg van „Nautilus” is met de „„Tabé” schitterend als overwinnaar uit den strijd „gekomen, en heeft de verwachtingen, die men in „haar stelde, niet teleurgesteld.

„Hoewel de „Tabé”, waarmede verleden jaar „evenseens dezen wedstrijd gewonnen werd, zwaarder „is en minder hoog gebouwd als de booten van „de „Maas” en „de Hoop”, scheen dit voor haar geen „beletsel te zijn, om onmiddellijk de leiding te nemen „en die tot het einde te behouden. Ook de Maasploeg „heeft goed werk laten zien, doch moest, wat kracht „en uithoudingsvermogen betreft, onderdoen voor de „groene ploeg van „Nautilus”. Jammer, dat „de Hoop” „door een ongeluk van verdere deelneming moest „afzien; de strijd om de tweede plaats had anders „belangwekkend kunnen zijn.

„Ook de jonge ploeg van „Nautilus” heeft met de „„Salamander”, de zwaarste boot van den wedstrijd, „een uitstekend figuur geslagen en eindigde als goede „derde.

„De vier ploegen aan den start leveren een eigenaardig schouwspel en verschenen allen in zoogenaamde Maasgiek, vierriemsgiek, outrigged overnaadsch, zwaarder gebouwd en meer geschikt voor wedstrijden in ruw water.

„Boei 1. (Noordwal.) Roeivereniging „Nautilus”, herkenningsteeken groen, boot „Tabé”: J. B. Jongeneel (boeg), W. Bekker, H. A. de Bij Jr., J. G. C. van Heelsbergen (slag), J. C. Voogt (stuurman).

„Boei 2. Kon. R. en Z. V. „de Maas”, herkenningsteeken rood, boot „.....”: P. J. Lucardie (boeg), H. G. Klussener, J. A. Post van den Burg, G. Laming (slag), W. J. van Alphen (stuurman).

„Boei 3. Kon. Amsterd. R. en Z. V. „de Hoop”, herkenningsteeken blauw, boot „Mosa”: E. Romunde (boeg), O. Hansen, L. de Bruyn, J. N. Schoonenberg (slag), J. Steinmetz (stuurman).

„Boei 4. Roeivereniging „Nautilus”, herkenningsteeken oranje, boot „Salamander”: J. J. Vons (boeg), W. K. D. Haze, M. Jonker, B. A. Vuick (slag), J. Kruijne (stuurman).

„De baan was ruim 2000 meter lang. In de bochten der baan zijn geen piketten geplaatst, terwijl de grenzen niet door duidelijk zichtbare teekenen kenbaar zijn gemaakt.

„Het punt van afvaart is even beneden het Vereenigingsgebouw, door de Koningshaven, rond het Antwerpsche hoofd, langs de Oosterkade, benoorden de witte ankerboeien en verder langs Boompjes, Willemskade, Westerkade, Parkkade en Lloydkade, benoorden de meerboeien, rond een draaiboei

„(stoomboot met Maasvlag in top), ter hoogte der „Schiehaven en terug tot voor de Vereeniging.

„Als te 3 uur 53 min. 20 sec. het sein tot vertrek „gegeven wordt door den kamprechter-starter, den „heer J. J. Blussé, neemt de groene ploeg van „„Nautilus” onmiddellijk de leiding en als de booten „voor de eerste maal het Vereenigingsgebouw voorbij- „gaan, is de volgorde: „Tabé”, de ploeg van „de „Maas”, „Salamander” en „Mosa”. Bij het ingaan van „de Koningshaven zoekt de „Mosa” spoedig den „zuiderwal op, en bevindt zich op dat oogenblik op „de derde plaats. De „Tabé” wordt uitstekend „gestuurd, houdt in een rech’e lijn den noorderwal „en vergroot haar voorsprong. „De Maas” roeit in „het midden van de haven, de oranjeploeg van „Nautilus” in de achterhoede, die het blijkbaar al wat „te kwaad krijgt met den sterken golfslag, want den „stuurman zien wij voortdurend aan het hoozen.

„Op dit oogenblik roeien de ploegen met het „volgend aantal slagen: groen (24), rood (28), blauw „(28) en oranje (26).

„Bij de Koningsbrug is de volgorde nog dezelfde, „alleen is de „Tabé” nog meer uitgeleopen en ver- „dwijnt het eerst om het Antwerpsche hoofd; „de „Hoop” steekt wat te vroeg over en verliest daardoor „afstand. Bij de Maasbrug is de volgorde nog steeds „dezelfde, alleen de afstand tusschen de „Tabé” en „de ploeg van „de Maas” is grooter geworden en „bedraagt nu ongeveer 150 meter. De booten hebben „het tegen den hevigen wind zwaar te verantwoorden.

„Ter hoogte van de Leuvchaven aan het eind van „de Boompjes, breekt de boeg van de „Mosa” zijn „riem en moet de ploeg van „de Hoop” den strijd

„opgeven, zoodat deze nu gaat tusschen de beide
„Rotterdamsche Vereenigingen. De uitslag is echter
„niet twijfelachtig en als de groene blauw-witten de
„boei bij de Schiehaven goed genomen hebben, roeien
„zij in goeden stijl naar de eindstreep, die getrokken
„is van den seinpaal rechthoekig op den zuiderwal.

„Ook door de ploeg van „de Maas” wordt de
„boei bijzonder vlug genomen, doch als zij den weg
„naar huis inslaan, heeft de „Tabé” reeds een
„voorsprong van ruim vijfhonderd meter. Ook de
„oranjemannen houden moedig vol en als zij de
„draaiboel goed genomen hebben, is de afstand, die
„hen van de Maasploeg scheidt, ongeveer twee honderd
„vijftig meter.

„De „Tabé” gaat het eerst te 4 uur 34 min. 8
„seconden over de eindstreep en heeft dus den afstand
„afgelegd in 40 min. 48 sec., tweede is de ploeg van
„„de Maas” in 42 min. 51 sec., derde „Salamander”
„in 43 min. 57 sec.

„De Roeivereeniging „Nautilus” heeft dus voor de
„tweede maal den zilveren beker gewonnen, welke
„prijs haar eigendom wordt, indien zij het volgend
„jaar dezen wedstrijd wederom weet te winnen.

„Jammer, dat de ploeg van „de Hoop” genoodzaakt
„was, tegen haar wil, den strijd op te geven; wij
„gelooven echter niet, dat de prijs aan de sterke
„groene ploeg van „Nautilus” zou ontgaan zijn. De
„overwinning is ruimschoots verdiend, de ploeg vormt
„een uitstekend geheel en heeft een stuurman, die
„zijn vak volkomen verstaat.

„Waar dezelfde ploeg reeds een moeilijken, succes-
„vollen wedstrijd daags te voren achter den rug had
„te Gouda, tegen den Deutsche Turn- und Ruder-

„verein, is deze overwinning zeer zeker des te
„eervoller.”

1911 voorspelt ons dus in elk opzicht niets dan
goeds en het zou ons niet verwonderen, indien deze
prettige verschijnselen even zooveel kenteekenen waren
voor een nog grooteren bloei onzer Vereeniging.

Moge dit zoo zijn.

RACEPLOEG 1911.

SCIFF DE BY.

MIJN EERSTE OVERWINNING

Wanneer je vanmiddag om twee uur starten moet, dan zorg je, dat je om half twee in je boot zit.

Je roeit langzaam naar den start, gebruikt goed je oogen, zoodat je weet waar de bocht in de baan is, en roeit dan aan die zijde van de baan, die je in den wedstrijd aangewezen is.

Je maakt onderweg een kleinen, snellen start van 10 slagen en wacht buiten den wind, want aan den Omwal waait het altijd, totdat je naar den start moet gaan.

Roei zonder pet en voel of de band van je broek niet te stijf om je middel zit. Snuit je neus nog eens duchtig uit voor je weg gaat.

Ga vlug maar niet woest af, hou je richting, en mijn kop er af, je wint nu.

Door deze raadgevingen gesterkt, stapte ik om half twee in mijn sciff.

De knecht, die mij hielp instappen, wenschte mij

goed succes, ik deed een klapje met mijn bakboord-
riem en hobbelde op den Amstel.

Voorzichtig roeide ik het eerste gedeelte, ging de
brug onderdoor, langs de juryboot, waarop eenige
heeren stonden te praten, en roeide tot voorbij
Nereus' boothuis.

Ik ging toen even stil liggen. Er was daar nie-
mand in den omtrek en er kwam een groot gevoel
van verlatenheid over mij.

Ik begon te filosofeeren.

Is het eigenlijk wel de moeite waard om je zulk
een langen tijd geregeld te oefenen, je veel te ont-
zeggen alleen voor die kleine kans om te winnen
van lui die hier dagelijks roeien? Ik was een weinig
moedeloos, maar daar klonk vanaf den kant door
een . . . de bekende stem van mijn oefenmeester:
maak je klaar voor een spurtje, tien goede snelle
slagen, ik zal ze je voortellen.

Ik leefde op, er kwam een lach op mijn gezicht,
ik rekte mij uit, zat slagklaar en op het korte woord
„af”, dat door een mist tot mij kwam, ging ik veer-
krachtig en vlug weg.

Goed zoo! kwam de stem tot mij.

Ik was in eens moedig geworden en vol lust
roeide ik naar den start. U bent Nautilusroeier, niet
waar? Dan hebt U boei 2, daar. U hebt nog 5 mi-
nuten den tijd. Ik wensch U een goed succes. Ik
dank U. En meteen keerde de starter zich om, vroeg
aan mijn tegenstander of hij de vertegenwoordiger
van Laga was en wees hem boei 1 aan.

Daar lag ik en wachtte.

Ik zette mijn pet af, betastte den band van mijn
broek en keek naar mijn tegenstander.

Het was een flinke jongen, die gemoedelijk met eenige lui, die in een motorbootje zaten, aan het praten en lachen was. Zou hij niet zenuwachtig zijn? Het bleek van niet.

Ik was niets op mijn gemak, mijn hart klopte hoorbaar.

Daar klonk van den kant weer de stem van mijn vriend in nood: Nautilus, ik ben er.

Ik stak mijn hand op als teeken, dat ik hem hoorde en glimlachte, maar niet van harte.

Nu riep de starter: Laga klaar maken, Nautilus klaar maken.

Wilt u nu goed luisteren:

Ik zal u vragen is Laga klaar en dan, is Nautilus klaar, en wanneer u niet antwoordt, dan zal ik zeggen slagklaar en direct schieten. U vertrekt op het schot en komt terug, wanneer ik voor den tweeden keer schiet. Goed begrepen.

Mijn sciff werd door een man, die in een roeiboot op zijn buik lag, vastgehouden. Ik had moeite mijn boot in de goede richting te houden, verwenschte den wind, dacht aan de bocht in de baan, wilde nog even mijn rechterhand droog maken, toen de stem klonk: Laga klaar, Nautilus klaar? Slagklaar..... Boem! klonk het en met een ruk trok ik mijn riemen door het water. Een — twee — drie — tot 15 toe telde ik, dan te diep, dan te ondiep, maar snel en in de goede richting vloog ik weg. Ik deed nog een tiental langere slagen en keek met een oog naar mijn tegenstander.

Ik was vóór, wel niet zooveel, een halve lengte, maar in ieder geval ik was voor.

Daar schoten de woorden van mijn oefenmeester

mij te binnen: wanneer je de goede richting houdt, dan win je, mijn kop er af. Ik trok zoo hard ik kon en lette goed op mijn richting. Gebruik je beenen, Nautilus, klonk een stem van den kant, het gaat goed zoo. Ik lachte een weinig vuil en keek naar mijn tegenstander. Een groote lengte vóór.

Daar kreeg ik opeens een slag tegen het blad van mijn stuurboordriem. Ik sloeg tegen een piket, mijn riem bijna uit mijn hand. Ik trok direct sterker om de tweede mis te loopen en bemerkte nu eerst, dat ik in de bocht van de baan was. Mijn concurrent, die beter stuurde en de binnenbocht had, liep me in en voorbij, Hoi, Hoi Laga, Hoi, Hoi, klonken de aanmoedigingskreeten van het Nereus vlot. Ze maakten mij kwaad. Daar gaat je kop, trainer, dacht ik en roeide loom verder. Houd de gang er in, Nautilus, klonk het door den roeper weer, zit niet te suffen, je beenen, gooi je rug er aan, hup één, hup één, de stem sloeg over.

Met nieuwen moed begon ik te trekken, eerst 10 snelle slagen en toen in tempo, lang en krachtig.

Mijn mond was droog, water liep uit mijn neus, maar ik voelde me goed en in staat nog wel 1000 meter te trekken.

Ik liep in en lachte, toen ik het achterschip van den Laga-roeier weer kon zien, nog een paar slagen en we lagen zij aan zij gevaarlijk dicht bij elkaar.

Even bakboord sterk en toen voelde ik, dat ik ging winnen.

Mijn tegenstander keek met een angstigen blik naar mij. Ik klemde mijn tanden op elkaar en begon een nijldigen spurt te maken.

Let op je stijl, klonk het weer, je zit te zagen,

hup één, hup één, je wint! Ik liep weg, één lengte, twee lengten. Hij was blijkbaar uitgeroeid en staakte 200 meter voor den finish den strijd.

Laga, hoei, hoei, nog 100 meter, klonk het en met nieuwen moed begon hij weer.

Zou hij mij nog pakken? Neen, dat nooit en ik trok, wat ik kon, maar begon door vermoeidheid te schommelen, mijn stuurboord vloog door het water en bespatte mijn rug en arm. Nog twee lengten voor.

Ik begon de slagen te tellen, vijf, weer vijf. Zou er geen eind aan komen? Hoe kan een halve minuut zoo lang duren. Boem! klonk het schot en ik stopte mijn roeien, alsof ik er door getroffen werd.

Drie seconden na mij ging mijn tegenstander door den finish. Gefeliciteerd, hijgde hij. Dank u, hijgde ik terug.

Even tot de jury geknikt als dank voor hun handgeklap en toen naar stal. Weer de brug onder door, maar nu niet met een angstig hart. Het was gebeurd, ik had gewonnen. Eene overwinning, waarop ik reeds jaren gehoopt had. Bravo, ouwe taaie, riep mijn vriend, de trainer, toen ik voor het vlot kwam. Het heeft je warm gemaakt, maar cadeau heb je het niet gekregen, maar wat duivel, je hebt hem eindelijk en dat is het voornaamste. Nu snel naar binnen, je boot komt wel terecht, daar zal Herman wel voor zorgen. Eerst een douche en dan zal ik je goed afwrijven, je bent direct weer zoo lekker als een hoentje. Maarten, mijn overwinning heb ik aan jou te danken, want zonder jou had ik het zeker verloren. Praat daar niet over, jij hebt getrokken en daar komt het op aan.

Wij gaan nu de overwinning vieren. Het is nu reeds vele jaren geleden, dat ik mijn eerste overwinning

